

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 139/06
19.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажић, Браниславе Апостоловића, Миломира Николића и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник ББ, адвокат, против туженог Предузећа "ВВ", чији је пуномоћник БГ, адвокат, ради поништаја одлуке и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж. бр. 383/05 од 21.10.2005. године, у седници одржаној 19.04.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж. бр. 383/05 од 21.10.2005. године у делу изреке којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Општинског суда у Краљеву I П. 853/01 од 27.09.2004. године у ставу 1. изреке.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Општинског суда у Краљеву I П. 853/01 од 27.09.2004. године у ставу 2., 4. и 5. изреке пресуде и пресуда Окружног суда у Краљеву Гж. 383/05 од 21.10.2005. године у делу којим је одбијена жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу 2., 4. и 5. изреке, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Краљеву I П. 853/01 од 27.09.2004. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су поништене одлуке директора туженог бр. 05-268/2001 од 20.02.2001. године и одлука Управног одбора туженог бр. 2937 од 12.04.2001. године као незаконите и обавезан тужени да тужиоца врати на послове који одговарају степену и врсти његове стручне спреме, знању и способностима, у року од 8 дана од пријема отправка пресуде. Ставом 2. пресуде усвојени је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због изостале зараде износе из става 2. изреке пресуде са законском затезном каматом о доспелости сваког месечног износа па до исплате. Ставом 3. пресуде одбијен је тужбени захтев за накнаду штете преко износа из става 2. првостепене пресуде а до траженог износа из става 3. пресуде, а ставом 4. пресуде обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћеног регреса и накнаде за годишњи одмор исплати износ од 3.700,00 динара и 7.584,06 динара са законском затезном каматом на ове износе. Ставом 5. пресуде обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 90.726,24 динара.

Окружни суд у Краљеву је пресудом Окружног суда у Краљеву Гж. бр. 383/05 од 21.10.2005. године одбио као неосновану жалбу туженог и првостепену пресуду у ставу 1., 2., 4. и 5. изреке потврдио.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП-а („Сл. лист СФРЈ“, бр. 4/77 и „Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02) који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04).

Ревизија је делимично основана.

У поступку донете одлуке у делу у којим су поништене одлуке туженог као незаконите и обавезан тужени да тужиоца врати на послове није учињена битна повреда одредбе члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се пресуда не побија из овог законског разлога.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је, распоређен на пословима и радним задацима возача. Решењем туженог од 28.11.2000. године привремено је удаљен са рада почев од 10.11.2000. године због одређивања притвора против тужиоца у кривичном поступку Окружног суда у Краљеву због основане сумње да је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 242. став 4. у вези става 1. КЗ РС, са правом на накнаду зараде у висини половине месечне нето зараде коју је остварио за месец који претходи удаљењу. Решењем туженог од 20.02.2002. године тужиоцу је изречена дисциплинска мера престанка радног односа због учињених тежих повреда радних дужности предвиђеним појединачним колективним уговором туженог. Управни одбор туженог је одлуком од 12.04.2001. године одбио као неоснован захтев за заштиту права тужиоца и потврдио првостепену одлуку туженог о изреченој дисциплинској мери престанка радног односа. Повреде радних обавеза због којих је тужиоцу изречена

.....
коначна дисциплинска мера престанка радног односа представљају продужену повреду радне обавезе, а последња радња у низу продужених повреда учињена је 01.05.2000. године када је тужилац возио две туре лож уља за одмаралиште _____ри чему су обе туре биле по 8.000 литара и то пола воде, а пола лож уља.

На утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилном применом одредбе члана 98. став 3. Закона о радним односима Републике Србије усвојили тужбени захтев и поништили одлуке туженог о изреченој мери престанка радног односа тужиоцу због застарелости вођења дисциплинског поступка против тужиоца. Правилност примене наведене законске одредбе произлази из утврђене чињенице да је 01.05.2000. године учињена последња радња у низу продужене повреде радне обавезе које се тужиоцу стављају на терет, а од последње учињене радње рачуна се почетак рока застарелости до 12.04.2001. године када је донета коначна одлука о дисциплинској одговорности тужиоца. Како је од учињене повреде до доношења коначне одлуке о изреченој мери престанка радног односа протекло више од 6 месеци то је у смислу наведене законске одредбе наступила застарелост вођења дисциплинског поступка независно од околности да ли учињена повреда има обележје кривичног дела.

Из изложеног неоснован је разлог ревизије да су побијана и првостепена пресуда у делу одлуке о захтеву за поништај одлука туженог о изреченој дисциплинској мери престанка радног односа тужиоцу засноване на погрешној примени материјалног права.

Основан је разлог ревизије да је одлука у делу којим је усвојен захтев тужиоца за накнаду штете због изгубљене зараде заснована на погрешној примени материјалног права, а због погрешне примене материјалног права чињенично стање није потпуно утврђено.

О захтеву за накнаду штете због изгубљене зараде тужиоца одлучује се по општим правилима Закона о облигационим односима. Одредбом члана 154. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Наступање застарелости вођења дисциплинског поступка има за последицу немогућност изрицања дисциплинске мере, и поништај решења туженог о изреченој мери престанка радног односа. Околност да су решења туженог поништена због застарелости вођења дисциплинског поступка не би представљала основ за накнаду штете ако је штета настала из противправне радње тужиоца.

Како је према разлозима првостепене пресуде тужиоцу стављено на терет да је учинио више тежих повреда радне обавезе тако што је превозећи гориво аутоцистерном туженог за потребе СО ДД, у оквиру програма „Енергија за демократију“ у више наврата, неовлашћено, отуђио веће количине горива, деградирао га доливањем воде, испоручивао воду уместо горива, а све ради прибављања противправне имовинске користи коју је и остварио, за правилну примену материјалног права требало је извести доказе и утврдити да ли је тужилац ове радње и учинио. Како се због истих радњи против тужиоца води кривични поступак, то се основано ревизијом истиче да је у поступку требало извршити увид у списе кривичног предмета и утврдити да ли је и на који начин окончан кривични поступак против тужиоца. Ово посебно што је тужени дошао до сазнања за учињену повреду радне обавезе из достављеног дописа истражног одељења Окружног суда у Краљеву, па је законом прописаном року покренуо дисциплински поступак чије вођење је застарело због протекла рока од учињене радње о којој тужени није могао да има сазнање пре обавештења да је против тужиоца одређен притвор због покренутог кривичног поступка.

Из изложеног Врховни суд је применом одредбе члана 395. став 2. ЗПП-а укинуо првостепену и побијану пресуду у делу којим је усвојен захтев за накнаду штете и одлучио као у ставу 2. изреке ове пресуде.

У поновном поступку суд ће утврдити чињенице на које је указано овим решењем, а од којих зависи правилна примена материјалног права и одлука о захтеву тужиоца за накнаду штете.

Одлука о ревизији из става 1. изреке пресуде донета је на основу одредбе члана 393. ЗПП-а.

Председник већа-судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст